

o d v j e t n i k

DAMIR GRUIĆ

Bihaćka 2A, 21000 Split * mob.: 099 3527637 * tel.: 021 542-054 * e-mail: damir@odvjetnik-gruic.hr

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6
21 000 Split

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Ulica Petra Berislavića 11
10 000 Zagreb

Split, 15. studenog 2024.

Na poslovni broj: St - 366/2022

Stečajni dužnik:

1. **Linijska nacionalna plovidba d.d. u stečaju** iz Splita, Ulica 114. brigade hrvatske vojske 10, **OIB: 52389838135** zastupana po stečajnoj upraviteljici Tea Gatternig iz Varaždina, Šemovečkih žrtava 18, OIB: 20214370352

Razlučni vjerovnici:

1. Srđan Roje iz Splita, Radmilovića 62 OIB: 11443521557
 2. Miho Domaćin, U polju 5, 20 235 Orašac OIB: 29243417627
 3. Marko Dundić iz Splita, Frane Supila 8 OIB: 02446565980
 4. Ivan Boban iz Splita, Put Brodarice 5 OIB: 42480724096
 5. Hrvoje Dražić iz Splita, Stinica 41 OIB: 62297450486
 6. Ante Bralić iz Kaštel Lukšića, Sinokoše 14 OIB: 79456683104
- dalje u tekstu svi zajedno kao razlučni vjerovnicu, svi zastupani po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku iz Splita, Bihaćka 2a, OIB: 26244852054

Ž A L B A

razlučnih vjerovnika, zastupanih po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku iz Splita **protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 366/2022-106 od 06. studenog 2024.**

punomoć u spisu

Prilozi:

1. pravomoćna i ovršna presuda TS Split, broj P-478/2023 od 23.04.2024.
2. presuda TS Split, broj P-497/2023 od 09.04.2024. sa klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti

3. pravomoćna i ovršna presuda TS Split, broj P-409/2023 od 11.07.2024.
 4. presuda TS Split, broj P-199/2024 od 27.06.2024. sa klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti
 5. presuda TS Split, broj P-198/2024 od 27.06.2024. sa klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti
 6. presuda TS Split, broj P-197/2024 od 27.06.2024. sa klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti
 7. Izvješće stečajne upraviteljice od 03.09.2024.
-

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, broj St-366/2022-106 od 06. studenog 2024. kupcu KUSTURA j.d.o.o., OIB: 89676410217, dosuđuje se za 5.001,00 eura brod (katamaran) imena BIŠOVO, upisan u upisnik brodova kod Lučke kapetanije Split, NIB: 15856, brzo putničko plovilo (DSC kodeks), kapaciteta 325 putnika, IMO broj: 9034195, godina gradnje 1991. (*točka I. izreke rješenja*); određuje se da se iz iznosa od 108.500,00 eura kojeg je kupac KUSTURA j.d.o.o. uplatio na ime jamčevine, namiri kupovna u iznosu 5.001,00 eura, a preostali iznos od 103.499,00 eura vrati kupcu, uz nalog FINA-i da nakon pravomoćnosti ovog rješenja izvrši povrat iznosa od 103.499,00 eura kupcu (*točka II. izreke rješenja*); naložena je predaja predmetnog broda kupcu, nakon pravomoćnosti ovog rješenja (*točka III. izreke rješenja*); te je naloženo Lučkoj kapetaniji Split da izvrši uknjižbu prava vlasništva na predmetnom brodu u korist kupca KUSTURA j.d.o.o., OIB: 89676410217 i brisanje svih prava i tereta koji prestaju prodajom, kao i da prije pravomoćnosti ovog rješenja u upisnik brodova izvrši zabilježbu ovoga rješenja o dosudi na predmetnom brodu (*točka IV. i V. izreke rješenja*).

Protiv gore citiranog **Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 366/2022-106 od 06. studenog 2024., razlučni vjerovnici** (*Srđan Roje, Miho Domaćin, Marko Dundić, Ivan Boban, Hrvoje Dražić i Ante Bralić*) putem svog punomoćnika **u otvorenom zakonskom roku podnose ovu žalbu** zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 353. stavka 1. točke 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; *dalje u tekstu ZPP*), pogrešno i nepotpuno utvrđenog stanja iz člana 353. stavka 1. točka 2. ZPP-a te pogrešne primjene materijalnog prava iz članka 353. stavka 1. točke 3. ZPP-a, a koji se supsidijarno primjenjuje temeljem odredbe članka 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; *dalje u tekstu: SZ*).

I. U odnosu na dopuštenost žalbe.

Pravo žalbe na rješenje o dosudi imaju stranke, sukladno odredbi članka 105. stavka 1. Ovršnog zakona (*NN broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 06/24, dalje u tekstu OZ*), u vezi sa člankom 247. stavkom 1. SZ-a.

Novčane **tražbine vjerovnika** Srđana Roje, Mihe Domaćina, Marka Dundića, Ivana Bobana, Hrvoja Dražića i Ante Bralića **s osnova neisplaćenih plaća i ostalih primitaka po osnovi radnog odnosa** su sukladno odredbama članka 241. stavka 1. točka 1) i stavka 2. Pomorskog zakonika (*NN broj 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 26/15 i 17/19, dalje u tekstu: Pomorski zakonik*) **osigurane pomorskim privilegijem** (zakonskim založnim pravom) koje postoji na m/b „Bišovo“.

Pomorski privilegij je zakonsko založno pravo i ima prednost u naplati pred svim drugim pravima pa tako i onima osiguranim pomorskom hipotekom. Pomorski privilegij proizvodi pravne učinke, bez obzira što nije upisan u upisnik brodova.

Vjerovnici čije su tražbine osigurane pomorskim privilegijem kao specifičnim zakonskim založnim pravom na brodu, predstavljaju posebnu vrstu razlučnih vjerovnika sa založnim pravom koje nije upisano u javnu knjigu te imaju pravo na odvojeno namirenje svoje tražbine, kamata i troškova iz vrijednosti založnog predmeta (članak 151. stavak 1 SZ-a).

Slijedom gore navedenog, u pritvku ove žalbe dostavljaju se isprave iz kojih proizlazi da su tražbine vjerovnika Srđana Roje i dr. osigurane pomorskim privilegijem na m/b „Bišovo“ (a što je potvrdila i stečajna upraviteljica u svom zadnjem izvješću od 03.09.2024.) te isti imaju status razlučnih vjerovnika u ovom stečajnom postupku (u odnosu na m/b „Bišovo“).

DOKAZ: pregled pravomoćnih i ovršnih presuda: TS Split, broj P-478/2023 od 23.04.2024., TS Split, broj P-497/2023 od 09.04.2024., TS Split, broj P-409/2023 od 11.07.2024., TS Split, broj P-199/2024 od 27.06.2024., TS Split, broj P-198/2024 od 27.06.2024. i TS Split, broj P-197/2024 od 27.06.2024., pregled izvješća stečajne upraviteljice od 03.09.2024., uvid u spis St-366/2022

II. Nadalje, u obrazloženju svoje odluke, prvostupanjski sud ukratko navodi kako ne smatra da je bilo tko od ponuditelja bio spriječen davati ponude ili da je svojim postupanjem isključio ostale ponuditelje mogućnosti da daju ponudu kao i da razlučni vjerovnici nisu ponudili nikakve dokaze niti činjenične navode iz kojih bi proizlazilo da postoji nekakva povezanost između ponuditelja odnosno da postoji sumnja da je došlo do raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti sa pravnim propisima i pravilima javnog morala, odnosno do zlouporabe prava i nesavjesnog korištenja prava koja im pripadaju.

Ovakav zaključak prvostupanjskog suda je pogrešan i netočan.

III. Razlučni vjerovnici smatraju da je **postupanje ponuditelja tijekom dražbe bilo protivno članku 3. stavku 3. ZPP-a, ali ne** na način da je bilo tko od ponuditelja **aktivnim radnjama** (davanjem ponuda) onemogućio druge ponuditelje u sudjelovanju u dražbi (što je bio čest slučaj manipuliranja procesima dražbe u nekim stečajnim predmetima i o čemu postoji niz sudskih odluka koje su takvo ponašanje sankcionirali poništenjem dražbi), već su ovaj put **ponuditelji svojom pasivnošću** (*odustankom od davanja ponuda*) do koje je došlo uslijed sklapanja zabranjenog sporazuma (dogovora) između njih i usklađenim djelovanjem osujetili samu svrhu javne dražbe (a to je postizanje najviše cijene na elektroničkoj dražbi za imovinu koja se prodaje na njoj) te su omogućili jednom od ponuditelja (u konkretnom slučaju društvu Kustura j.d.o.o.) da po povoljnim uvjetima kupi predmetni brod za beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost.

Iz isprava koje postoje u spisu (Dnevnika nadmetanja i dr.), nesporne su slijedeće činjenice:

- **jamčevinu u iznosu od 108.500,00 EUR** radi sudjelovanja na četvrtoj elektroničkog dražbi kod FINA-e (identifikator nadmetanja: 47948) **uplatilo je ukupno 5** (slovima: pet) **različitih ponuditelja**;
- **ukupan broj valjanih ponuda** koje su stavljene tijekom nadmetanja je bio **2** (slovima: dvije) **ponude**, a što znači da 3 (slovima: tri) uplatitelja jamčevine nisu uopće dala niti jednu valjanu ponudu za kupnju m/b „Bišovo“
- **najveća** (ujedno i kronološki druga po redu) **valjana ponuda** za kupnju m/b „Bišovo“ **iznosi 5.001,00 EUR** (slovima: pet tisuća i jedan eura)
- **m/b „Bišovo“** prema Nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka za strojarstvo, tehniku i procjenu motornih vozila i plovila doc. dr. sc. Nikše Čatipovića od 15. travnja 2023. **procijenjen je na iznos od 1.085.000,00 EUR.**

Nije sporno da svaki ponuditelj kod sudjelovanja u elektroničkoj dražbi ima pravo isticati ponude kao što ima pravo i odustati od sudjelovanja u dražbi, **no ponašanje ponuditelja u konkretnom slučaju upućuje na špekulativne razloge i zlouporabu prava** koja im pripadaju, jer postoji sumnja da su svi ponuditelji međusobno povezali nakon uplate predmetne jamčevine zajedničkim interesom da zlouporabom svojih prava predmetni brod bude prodan po nerealno niskoj cijeni jednom od njih.

Koji su to motivi mogli dovesti do situacije da 5 (pet) ponuditelja uplati jamčevinu radi sudjelovanja na dražbi u iznosu od 108.500,00 EUR (što nije beznačajan iznos, već naprotiv ukazuje na ozbiljnost ponuditelja koji sudjeluju u takvoj dražbi, ali i njihovu spremnost da licitiraju sa svojim ponudama za kupnju predmetnog broda, barem do visine koja je približna iznosu uplaćene jamčevine) i nakon toga umjesto aktivnog sudjelovanja na dražbi, **njih 3 (tri) ne daju niti jednu ponudu, a četvrti ponuditelj odustane nakon prvog dražbenog koraka** te svojom pasivnošću prepuste da se predmetni brod proda za iznos koji je dvadeset puta manji od uplaćene jamčevine svakog od njih (i dvjesto petnaest puta manji od njegove utvrđene vrijednosti).

IV. Prvostupanjski sud u smislu članka 3. ZPP-a, a u vezi članka 10. SZ-a neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s pravilima javnog morala u postupku.

U skladu s člankom 10. stavkom 1. ZPP-a sud je dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku. Zlouporaba prava postoji kad god se prava koriste suprotno cilju zbog kojeg su ustanovljena

Nije nužno da ponuditelji budu povezani na način da je njihova povezanost vidljiva kroz javne registre, jer se zloupotreba prava u smisli odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a može ostvariti i bez povezanosti ponuditelja kroz javne registre.

Zato su razlučni vjerovnici i predložili Naslovnom sudu izvođenje određenih dokaza na okolnost povezanosti ponuditelja u ovoj dražbi i njihovu zlouporabu prava na dražbovanje.

Prvostupanjski sud je trebao sukladno svom ovlaštenju iz članka 3. stavka 3. ZPP-a provesti izvide i po potrebi saslušati sudionike elektroničke javne dražbe na okolnost

razloga odustanka od sudjelovanja na dražbi, okolnost njihove međusobne povezanosti i razloge odustajanja od sudjelovanja na dražbi već na prvom dražbenom koraku (odnosno odustajanja od podnošenja bilo kakve ponude), unatoč plaćenim jamčevinama, pri čemu je posebno trebao uzeti u obzir činjenicu da je brod prodan za beznačajan iznos u odnosu na procijenjenu vrijednost.

Sudska praksa drugostupanjskog suda već poznaje odluke u kojima je prvostupanjski sud upućen da u postupku sukladno svom ovlaštenju iz odredbe čl. 3. st. 3. ZPP-a treba provesti izvide i po potrebi saslušati sudionike elektroničke javne dražbe na okolnost međusobne povezanosti (*tako i VTS Pž-4304/2022 od 19.10.2022; VTS Pž - 4504/2022 od 02.11.2022. i dr.*).

Međutim, prvostupanjski sud s jedne strane nije uvažio prijedlog razlučnih vjerovnika da izvede predložene dokaze (*podnesak razlučnih vjerovnika od 29.10.2024.*), a sa druge strane u obrazloženju gore citirane pobijane odluke navodi kako razlučni vjerovnici nisu dali nikakve dokaze na okolnost međusobne povezanosti ponuditelja i njihove zlouporabe prava.

Prvostupanjski sud nije niti pokušao utvrditi postoji li povezanost, iako za takvo postupanje ima sva ovlaštenja sukladno odredbi članka 3. stavka 3. ZPP-a, a nije dao niti valjane razloge o tome zašto nije prihvatio dokazne prijedloge razlučnih vjerovnika.

*Kada sud zaključi da određena odlučna činjenica nije dokazana i ne izvede predložene dokaze povezane sa tom činjenicom i kada ne obrazloži razloge zašto nisu izvedeni ti dokazi, takva sudska odluka ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati jer ne sadržava jasne i potpune razloge o odlučnoj činjenici (**tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev – 368/2022 od 12.04.2022., u vezi sa Revd-1962/21 od 23.11.2021.**).*

Zbog svega navedenog u gore citiranom pobijanom rješenju nisu izneseni razlozi o odlučnim činjenicama slijedom čega je rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a te je činjenično stanje u ovom predmetu ostao pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

V. Ako postoji sumnja da je raspolaganje i djelovanje stranaka ili sudionika u dražbi u suprotnosti s prisilnim propisima dužnost je suca prije donošenja rješenja o dosudi ispitati zakonitost provedene dražbe, a što je prvostupanjski sud očito propustio napraviti.

Pored toga, Zakonom o zaštiti tržišnog natjecanja (NN broj 79/09, 80/13, 41/21 i 153/23) u članku 8. stavku 1. među ostalim su zabranjeni svi sporazumi između dva ili više neovisnih poduzetnika i usklađeno djelovanje, koje kao cilj ili posljedicu imaju narušavanje tržišnog natjecanja, a osobito oni kojima se izravno ili neizravno utvrđuje kupovna cijena za predmet prodaje na elektroničkoj dražbi u beznačajnom iznosu u odnosu na procijenjenu vrijednost.

Gore citiranu odredbu Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja prvostupanjski sud je propustio primijeniti.

VI. Nadalje, različni vjerovnici **podnose ovu žalbu** i zbog povreda temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudski prava i temeljnih sloboda **i to zbog povrede prava načela razmjernosti** propisanog člankom 16. Ustava RH i **povrede prava na pravično suđenje** zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava RH te *povrede konvencijskog prava iz odredbe članka 6. točka 1. Europske Konvencije* o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i to u njegovom segmentu koji se odnosi na pravo na pristup sudu.

Prodaja imovine stečajnog dužnika za iznos od 5.000,01 EUR (**dvjesto petnaest puta manje od njezine procijenjene vrijednosti**) je nemoralna, nezakonita i nesvrishodna.

Donošenjem gore citiranog pobijanog rješenja o dosudi nije profitirao nitko osim kupca m/b „Bišovo“, a što nije i ne može biti svrha stečajnog postupka pa je gore citiranim pobijanim rješenjem o dosudi kojim je imovina stečajnog dužnika koja je bila procijenjena na iznos od 1.085.000,00 EUR i prodana za iznos od 5.001,00 EUR došlo do povrede ustavnog prava na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava RH te članka 1. Protokola br. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava.

Takva prodaja m/b „Bišovo“ vlasništvo stečajnog dužnika, ne udovoljava načelu razmjernosti iz članka 16. Ustava RH kao ni svrsi i cilju stečajnog postupka iz članka 2. SZ-a.

Dužnost je svih tijela držane vlasti u Republici Hrvatskoj pa time i nadležnih sudova tumačiti odredbe Stečajnog zakona u skladu sa najvišim vrednotama ustavnog poretka Republike Hrvatske, propisanim člankom 3. Ustava.

Najviša vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske je vladavina prava. Ona je temelj za tumačenje Ustava. Obveza poštivanja navedene ustavne vrednote nužno dovodi i do obveze tumačenja mjerodavnih zakona i drugih propisa u skladu s načelima koja su sastavnice navedenih ustavnih vrednota.

To su **načelo pravne sigurnosti (izvjesnosti)** i s njim povezano **načelo zaštite legitimnih očekivanja stranaka u postupcima** u kojima se odlučuje o njihovim pravima i obvezama.

Ustavni sud je u odluci i rješenju, broj: U-I-659/1994 i dr. od 15. ožujka 2000. (*NN broj 31/00.*) ukazao na okvirni sadržaj tih načela ističući da *"u pravnom poretku utemeljenom na vladavini prava zakoni moraju biti opći i jednaki za sve, a zakonske posljedice trebaju biti izvjesne za one na koje će se zakon primijeniti. Sud također napominje da zakonske posljedice moraju biti primjerene legitimnim očekivanjima stranaka u svakom konkretnom slučaju u kojem se zakon na njih neposredno primjenjuje"*

Točno je da prema odredbi članka 247. stavka 6. SZ-a propisano da se na četvrtoj dražbi nekretnina (brod, zrakoplov) prodaje po početnoj cijeni od 1,00 EUR, što znači da

se nekretnina može prodati bez ograničenja u odnosu na utvrđenu vrijednost, ali i ne mora, jer ta zakonska odredba nije kogentne naravi.

Isto tako točno je da odlukom i rješenjem Ustavnog suda broj U-I-3465/2017 od 18.prosinca 2018. odbijen zahtjev za ocjenu suglasnosti sa ustavom članka 247. stavka 6. SZ-a kao i prijedlog za pokretanje postupka ocjene suglasnosti sa Ustavom te odredbe.

Međutim, neovisno o tome, **odredba članka 247. stavka 6. SZ-a** po kojoj se nekretnina (brod, zrakoplov) na četvrtoj dražbi može prodati bez ograničenja najniže cijene, **ne isključuje obvezu suda da pazi na načelo razmjernosti**, odnosno da prilikom prodaje nekretnine (broda, zrakoplova) na četvrtoj javnoj dražbi bez ograničenja najniže cijene u odnosu na utvrđenu vrijednost, **sud treba u svakom konkretnom slučaju voditi računa o svrsi provođenja stečajnog postupka, a to je namirenje tražbina vjerovnika.**

U konkretnom slučaju, osim tražbina stečajnih i razlučnih vjerovnika koje će ostati nenamirene u cijelosti, neće se namiriti niti troškovi stečajne mase, odnosno troškovi koji su u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo i troškovi koji izravno terete prodani brod, a koji se namiruju u cijelosti (*primjerice, troškovi vezarine* u iznosu od 34.848,00 EUR prema obračunu dostavljenom od strane stečajne upraviteljice), kao ni svi ostali troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase i koji se namiruju razmjerno vrijednosti broda u odnosu na ostalu stečajnu masu.

Time je povrijeđeno i ustavno pravo na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava, ali i odredba članka 3. stavka 3. ZPP-a prema kojoj sud neće prihvatiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i javnim moralom.

Provođenje stečajnog postupka koji na kraju ne dovodi niti do djelomičnog namirenja tražbina razlučnih vjerovnika, niti do namirenja troškova stečajnog postupka koji su u direktnoj vezi sa predmetom unovčenja, protivno je svrsi zbog koje se vodi stečajni postupak, jer je na kraju postupka stečajni dužnik i dalje ostao dužan svojim vjerovnicima, ali su u međuvremenu vođenjem stečajnog postupka i unovčenjem imovine za iznos koji nije dostatan niti za pokriće troškova postupka koji su u izravnoj vezi sa predmetom unovčenja, stvoreni i novi dugovi koji se ne mogu namiriti.

Nije cilj i svrha stečajnog postupka, stvoriti nove dugove unutar stečaja te omogućiti trećim osobama da po beznačajnim iznosima kupe (steknu) imovinu stečajnog dužnika.

U smislu prednje navedenog, a polazeći od smisla i svrhe kojoj je namijenjen institut javne dražbe imovine opterećene založnim pravom: da se iz novčanog iznosa ostvarenog prodajom te imovine, namire tražbine vjerovnika, nameće se zaključak kako prodajmo m/b „Bišovo“ za novčani iznos od 5.001,00 EUR i dosudom predmetnog broda

kupcu Kustura j.d.o.o. nije postignuta osnovna svrha zbog koje se bilo pristupilo prodaji predmetnog broda na javnoj dražbi.

Sadržaj odredbe članka 247. stavka 6. SZ-a sam po sebi ne može isključiti primjenu odredbe članka 3. ZPP-a kao općeg pravila koje važi za sva raspolaganja stranaka. Osim toga dosljedna i nekritička primjena članka 247. stavka 6. SZ-a dovodi do povrede članka 1. Protokola Konvencije za zaštitu ljudskih prava.

Donošenjem gore citiranog rješenja o dosudi, prvostupanjski sud je dopustio raspolaganja koja su u suprotnosti s pravilima javnog morala i svrsi koju bi trebalo postići unovčenjem predmetne imovine stečajnog dužnika.

Ovakav stav je izražen u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske U-III-1297/2006 od 05.03.2009. te se pravno shvaćanje može primijeniti u konkretnom slučaju.

Da je predmetni brod primjerice prodan u ovršnom postupku za beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost, odnosno za iznos koji nije dovoljan niti da se djelomično namire tražbine vjerovnika, sudovi bi takvu prodaju (dosudu) oglašili nevažećom i poništili pa nema nikakvog smisla da se takva prodaja dopusti u ovom stečajnom postupku, jer bi to značilo da postoji razlika u pogledu zaštite temeljnih ljudskih prava zajamčenog Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudski prava i temeljnih sloboda, ovisno o tome prodaje li se imovina dužnika u ovršnom ili stečajnom postupku, a što je u suprotnosti sa načelo pravne sigurnosti (izvjesnosti) i s njim povezano načelo zaštite legitimnih očekivanja stranaka u postupcima u kojima se odlučuje o njihovim pravima i obvezama.

VII. Slijedom gore navedenog, predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske **usvoji ovu žalbu razlučnih vjerovnika i ukine Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 366/2022-106 od 06. studenog 2024.** te vrati predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Za razlučne vjerovnike:
Punomoćnik: